

“Ο Άρτος της Ζωής”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Το μήνυμα της Κυριακής, 3 Αυγούστου 2025, της Ιερά Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, για την Κυριακή Η' Ματθαίου:

Ὁ χορτασμός τοῦ πεινασμένου λαοῦ στήν Παλαιστίνη ἀποτελοῦσε σημάδι μεσσιανικό: Αὐτός ποῦ δίνει τροφή στὰ πλήθη καὶ μάλιστα μέ τρόπο ὑπερφυσικό δέν μπορεῖ παρὰ νά εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αὐτό καί τή στιγμή τοῦ συγκλονιστικοῦ πειρασμοῦ μετὰ τή βάπτισι λέγει ὁ σατανᾶς στὸν Χριστό: «Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πές νά γίνουν αὐτὲς οἱ πέτρες ψωμιά», γιὰ νά λάβει τὴν ἀπάντησι: «Ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνο μέ τὸ ψωμί ἀλλὰ μέ κάθε λόγο ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ». Ὡστόσο, ὅταν ὁ ἴδιος ἔκρινε πὼς ἦλθε ἡ κατάλληλη στιγμή, ἔκανε τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ χόρτασε πέντε χιλιάδες λαοῦ.

Τὸ γεγονός αὐτό ἀφηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ὅχι μόνο γιατί εἶναι ἐντυπωσιακὸ καὶ μοναδικὸ στὸ εἶδος του, ἀλλὰ γιατί κρύβει μέσα τοῦ ἑνα

βαθύτερο συμβολισμό καὶ ἓνα οὐσιαστικότερο περιεχόμενο. Ἐὰν ἀποτελεῖ θαῦμα τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας, πὺ ἐκπλήσσει ὅλους μας, τὸ ὅτι σήμερα μὲ τόσο πλοῦτο καὶ μὲ τόσες παραγωγικὲς πηγὲς στὸν κόσμον ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ὑποσιτίζονται καὶ πεθαίνουν ἀπὸ πείνα, ἄλλο τόσο καὶ μάλιστα πολὺ μεγαλύτερο εἶναι θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι μὲ πέντε ψωμιὰ καὶ δυὸ ψάρια χορταίνουν πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι!

Στὸ θαῦμα αὐτό, ἡ Ἐκκλησία ἀναγνώρισε τὴν προτύπωση τοῦ «ἄρτου τῆς ζωῆς», τῆς πραγματικῆς τροφῆς πὺ ὅποιος τὴν τρώγει ζεῖ αἰώνια, χωρὶς νὰ φοβᾶται τὴν πείνα καὶ τὸν θάνατο. Καὶ ὁ ἄρτος αὐτὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πὺ προσφέρεται γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εὐθὺς μετὰ τὴ διήγηση τοῦ θαύματος, παραθέτει μία ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ περὶ θείας Εὐχαριστίας, στὴν ὁποία λέγει μετὰξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Αὐτὸς πὺ τρώει τὴ σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου ἔχει ζωὴ παντοτινὴ, κι ἐγὼ θὰ τὸν ἀναστήσω τὴν ἔσχατη ἡμέρα». Πολὺ σοφὰ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας χαρακτήρισαν τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ «φάρμακο ἀθανασίας», γιατί ἡ τροφή αὐτὴ δὲν χορταίνει τὶς ὑλικὲς ἀνθρώπινες ἀνάγκες ἀλλὰ τὴν πείνα καὶ δίψα τῆς αἰωνιότητος.

Ὁ λαὸς βλέπει στὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν ἄρτων τὴν ἱκανοποίηση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν του καὶ σπεύδει νὰ ἀνακηρύξει τὸν ἰσχυρὸ προστάτη του βασιλιά. Ὁ Χριστὸς ὅμως ξεφεύγει ἀπ' ἀνάμεσά τους καὶ πηγαίνει στὸ ὄρος νὰ προσευχηθεῖ. Τὸ μήνυμα τῆς περικοπῆς μπορεῖ νὰ συνοψιστεῖ στὰ ἑξῆς: Ὁ Χριστὸς δὲν ἐκπροσωπεῖ ἀπλῶς μία ὥραία καὶ ὑψηλὴ διδασκαλία πὺ ἐξυψώνει ἠθικά τους ἀνθρώπους, οὔτε εἶναι αὐτὸς πὺ λύνει τὰ προβλήματα τῆς ἐπιβίωσης, ἀλλὰ ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς, τὸ φάρμακο τῆς ἀθανασίας. «Ἐὰν τὶς φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα».